

יום רביעי, י"ב בתשרי התשפ"ו
23 בספטמבר 2026

נאומו המלא של הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר

בטרם אפתח בדבריי, חובה עלינו להתייחס לפיגוע במחסום מכבים בו נפצע באורח קשה חייל צה"ל במילואים. נמשיך לפעול בנחישות, לדיכוי ארגוני הטרור, בעוצמה ובאחריות כדי להבטיח את ביטחונם של כל אזרח וחייל במדינת ישראל. נתפלל לשלומם ונשלח איחולי החלמה לפצוע.

נשיא המדינה, מר יצחק הרצוג,
סמנכ"ל וראש אגף המשפחות, ההנצחה והמורשת, מר אריה מועלם,
יושב ראש עמותת לטרון,
חבריי לפורום המטה הכללי,
משפחת שריון לדורותיה - מפקדי החיל, לוחמיה בעבר ובהווה,
קצין השריון הראשי,
משפחות שכולות יקרות,
מכובדיי כולכם.

"איך אוכל לשכוח את אלה שנפלו בדממה והשיבו נפשם לבורא ממש בין ידיי; את רעיי שנפלו לא אוכל לשכוח. הם חצובים בליבי וניצבים חיים מול עיניי". כך כתב השריונאי דוד יאיר לזכרם של רעיו, משחררי ירושלים, לוחמי חטיבת השריון "הראל". הלוחם הישראלי אינו שוכח, משום שזכרם של רעיו וגבורת הדורות שקדמו לו הם חלק בלתי נפרד מזוהתו. ההבנה הזאת, שהפכה ברורה לי ברגע הראשון שבו נהייתי חלק מצוות טנק, לפני יותר מ-40 שנה, נטועה בליבת הערכים של צה"ל משחר היווסדו.

נוהגים לומר "היגיון לא חודר שריון", ובאמת מה יכול להיות הגיוני בבחירה בחוויית הטנק הצפופה, ברעש המנועים האימתני, במגע הפלדה הלוהטת ובידיים חרושות סדקים וגריז. שם, בין האש, העשן והאבק, טמון הכוח שמצמיח בכל שריונאי את ההבנה שהחיים שלו מופקדים באופן מוחלט בידיו של הצוות שלו ושחייו של הצוות שלו - בידיו.

זו הברית שהופכת את הרעים לנשק שאיבדנו, לחלק מאיתנו עד יום מותנו, נוכחים - נפקדים בכל פעימה של הלב שלנו. במעמד ההתייחדות השנתי עם זכר חללי חיל השריון לדורותיהם, אנו מחדשים גם את הברית שבין הדורות, שנלחמו ועדיין נלחמים על הארץ שלנו. דור אחר דור מגנים על המדינה ומבטיחים את קיומה.

לאורך שנות שירותי לחמתי - ממט"ק ועד מח"ט - מימיי כמפקד פלוגה ברצועת הביטחון בלבנון, דרך המבצעים בעזה. פיקדתי על לוחמים אמיצים והובלתי מבצעים מורכבים, אך מעטות התקופות אשר משתוות בעוצמתן ללחימה ההרואית שמוביל הדור הזה. זה יותר מאלף ימים שהם נושאים על כתפיהם את אחת המערכות הקשות והמורכבות בתולדות מדינת ישראל, דור הכרעה וניצחון, ממשיכי דרכם של לוחמינו בקרבות ההגנה, ההבקעה וההתקפה מתש"ח ועד ימינו.

ב-6 באוקטובר 1973 נפתחה מלחמת יום הכיפורים בהפתעה - מול עוצמת המתקפה בחזית סיני ורמת הגולן בלמו כוחות שריון מועטים את מהלומת האויב ויצרו את התנאים למעבר ממגננה למתקפה במחיר כבד מאוד.

חמישים שנים אחרי, בשבעה באוקטובר 2023 לוחמי השריון היו מן הראשונים להתייצב מול פני האויב. בשעות שבהן נבקעה האדמה מדם הנטבחים ומהמחדל וההפתעה, היו אלה זחלי הפלדה וצוותי הטנקים שנעו ראשונים אל עבר התופת, הסתערו קדימה אל שדות הקטל הקשים, לחמו עד כלות נשימתם לבלימת המתקפה ולהצלת חיי האזרחים.

מאז אותו יום, בעזה, בלבנון ובכל זירת לחימה, מובילים לוחמי השריון. בכל שדה קרב שבו פעלנו - פרצו טורי השריון בראש הכוח וצוותי הטנקים הובילו את המהלך הצבאי, בנחישות ובגבורה - זחלי המרכבה פתחו את הצירים, התותחים הרועמים חיפו על כוחות הרגלים ונשאו על גבם את עוצמת האש ואת תנופת התמרון.

פעם אחר פעם מוכיחים לוחמי השריון את עוצמתו של התמרון ובעיקר את כוחו של האדם שבטנק שמכריע: במקצועיות, ביוזמה, ברעות ובנחישות. כשעמדנו כאן, במעמד הזה, לפני שנה, עוד היו חטופים המוחזקים בעזה, וטילי נ"ט איימו על מטולה וחניתה. מאז שבו כל חטופינו - כולם הביתה, עד האחרון שבהם, החיים והחללים. כוחו הצבאי של חמאס הוכרע וכוחו הצבאי של חיזבאללה הוחלש במידה ניכרת.

בכוח הלחימה והתמרון הנחוש והעוצמתי לתוך אדמת האויב. איומי הפלישה הקרקעית הוסרו וכוחותינו ערוכים בעמדותיהם בעומק שטחו של האויב, מגינים על יישובינו מלפנים. לאורך שנות המלחמה איבד חיל השריון לוחמים ומפקדים, שעמדו בראש הכוח. איבדנו לוחמי סדיר ומילואים מנוסים ואמיצים, שהותירו משפחות מאחור בשם השליחות שפיעמה בהם גם עשרות שנים אחרי שהתגייסו.

רב-סמל ראשון במילואים ניר חדד, זיכרוננו לברכה, כבר היה פטור משירות מילואים כשהתעקש לחזור ולהתנדב לשירות מילואים כנהג טנק. "אני בריא וחזק ואין שום סיבה שלא אצא להילחם", אמר למשפחתו.

ניר, שהיה יתום מאב מגיל צעיר מאוד, בחר לפזר פנסים של אור בפינות חשוכות לאורך כל חייו. הילד שהקיף לאסוף פרחים בדרך הביתה מבית הספר כדי לשמח את אימא, הוא הילד שגדל להילחם בחרם שהובילו אחרים נגד ילד בכיתה, הבחור שבגר להוביל את סניף בני עקיבא בבני ברק, שנשבע שיעשה הכול כדי לבנות עולם טוב יותר בעבור חן אהובתו ובעבור בנותיו נוגה ורוני. במכתב שהותיר לפני צאתו לקרב כתב: "אנחנו הולכים להיכנס בשערי חיים ומוות. חיים שאנחנו רוצים לתת ולהביא לעולם, מוות שהאויב מייחל לו בכל ליבו. חיים שאנחנו רוצים להוסיף ולחוש ולהרגיש".

בשבת, חמישה עשר ביוני 2024, במהלך הלחימה בציר נצרים עלה הטנק שבו לחם על מטען. חבריו לצוות, סרן איתן קופלביץ' ורב-סמל בכיר אילון וייס, זיכרונם לברכה, נהרגו במקום. ניר נפצע פצעים קשים, נאבק על חייו במשך חודשים ארוכים, עד אשר נפטר מפצעיו.

"לעולם תעשו טוב, תרבו בטוב. להרבות באהבה גדולה, בחיוביות, בשלמות, בעבודה קשה, בהספקים, באתגרים", כתב ניר והותיר לנו צוואת חיים של מעשה. כמו לאורך המלחמות גם במערכה הזאת גדל כאן דור חדש של גיבורים, שסיפורי גבורתם ממשיכים את אלה של גיבורי ישראל שקמו לפניהם. הם יהיו לעד חלק מסיפור הגבורה הישראלי. כי אז, כמו היום, בראש ובראשונה עוז רוחו של הלוחם, האדם שבטנק - היא שתכריע. השריון עשה היסטוריה והשריון ממשיך לעשות היסטוריה.

מכובדיי, חמישים שנים חלפו בין אוקטובר 73 לאוקטובר 23, אך לצערנו נפלנו לאותו מחדל - למדנו שוב על בשרנו כי השאננות היא אם כל חטאת! וכי על צה"ל להיות במצב יסוד קבוע של מוכנות למלחמה בהפתעה. לזאת עלינו להיערך. בהתאם לכך, עלינו לבנות את כוחנו ולאור זאת עלינו לחנך את לוחמינו - מהחייל ועד הרמטכ"ל.

משפחות יקרות, לאורך שנות שירותי זכיתי להילחם לצד רעים אמיצים ולפקד על הלוחמים הטובים בבנינו. פניהם של רבים מלוות אותי עד היום, חקוקות בליבי. אין מילים שיוכלו לרפא את הכאב או למלא את החלל שנפער בליבך אך יש בכוחנו להבטיח כי זכר הנופלים לעולם לא יישכח; זוהי ברית החיים שלנו איתכן - נמשיך לשאת את מורשתם, ולעמוד לצידכן. אתן חלק בלתי נפרד ממשפחת השריון, ממשפחת צה"ל.

גם היום, כבכל ימות השנה אנו ממשיכים להתפלל להחלמתם של הפצועים, בגוף ובנפש ולתמוך בהם במסע השיקום המפרך. בפתחו של חג הסוכות, התפילה העתיקה "פרוס עלינו סוכת שלומך" מקבלת משמעות מוחשית בחיי היום-יום שלנו. גם בימי החג לוחמי צה"ל נמצאים בחזית, בטנקים, בנגמ"שים, בעמדות ובמוצבים, דרוכים ומוכנים בכל שעה להגן על מדינת ישראל ועל אזרחיה.

מתחת לסוכת הפלדה של הטנק יש מקום לכל אחד, מכל חלק בעם, וכולם חולקים את אותה משימה ואת אותה אחריות מוחלטת האחד לחיי חברו. עוצמת ה'יחד' הזאת היא שמביאה לניצחון בשדה הקרב.

זוהי גם העוצמה שנדרשת לנו בעם ישראל - רק הלכידות בינינו, רק היכולת לשבת יחד תחת סוכה אחת, היא שתאפשר את הניצחון. את זה אנו לומדים מן החג, מצוות הטנק הישראלי, ומהלחימה המתמשכת והמשותפת על חיים של ביטחון במדינת ישראל.

ככתוב בספר 'ויקרא': "למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל"; למען יכירו הדורות הבאים בגבורתו של דור הניצחון, בגבורת יקירינו. נאחל לכולנו - שנת ביטחון ושנת חיזוק הניצחון. יהי זכר הנופלים ברוך.